Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 21/09/2019 a les 10:00

?Teresa Rebull, centenària

Fa cent anys que va néixer l''àvia de la Cançó' | Va ser coneguda per ?Paisatge de l'Ebre?

Teresa Rebull | Juan Miguel Morales

Avui fa cent anys que va néixer **Teresa Rebull**, una de les figures més interessants de la Nova Cançó. Tot i l'efemèride i de tractar-se d'una cantant important que sempre va treballar en favor de la llengua catalana amb persones de diferents sensibilitats, no hi ha cap esdeveniment previst per recordar la seva figura. Ni a Barcelona ni a Sabadell, d'on ella era filla.

Sí que se la recordarà a Torroella de Montgrí el proper desembre, en un acte dirigit per Joan Díaz. Els darrers dies també hem sabut que es prepara una exposició i una conferència a Banyuls de la Marenda, la localitat rossellonesa on va passar els darrers anys de la seva vida, i uns actes a Perpinyà, tot plegat amb un calendari que encara no s'ha donat a conèixer.

Va tenir una vida de pel·lícula que ella mateixa explica al llibre de memòries *Tot cantant* (Columna, 1999). Nascuda a Sabadell, de jove va militar al Partit Obrer d'Unificació Marxista (POUM), un partit comunista no estalinista que no seguia les directrius de Moscou, motiu pel qual estava enfrontat amb el PSUC. Durant la Guerra dels Tres Anys, **Rebull** va estar empresonada en una txeca a Barcelona i en acabar la guerra es va haver d'exiliar.

Així, el sorgiment de la Nova Cançó la va agafar gran i a l'exili. Però no va tenir dubtes i va començar a cantar després de sentir **Raimon**. "Jo vaig sentir **Raimon** quan va venir a cantar a París. Em va commoure molt i em va animar a cantar, no pas pel fet de ser un artista sinó perquè cridava contra el que passava a Catalunya. Com que sempre he estat un esperit militant vaig pensar que militaria fent cançons", explicava **Rebull** a l'*Enderrock* 207 de gener de 2013.

La seva principal atenció va ser la musicació de poemes. Així, la seva peça més reconeguda és "Paisatge de l'Ebre", un poema de Josep Gual i Llobera, que en la veu i la música de **Teresa Rebull** va ser definida com "una de les cançons més emocionants i senzilles de les inspirades per la guerra civil" per Manuel Vázquez Montalbán.

El 6 de juliol de 2006, el Palau de la Música de Barcelona va acollir un gran homenatge a **Teresa Rebull**, amb molts convidats entre els quals hi havia **Lluís Llach**, **Maria del Mar Bonet**, **Marina Rossell**, **Joan Isaac** i **Gerard Jacquet**. Amb més de 80 anys, la cantant va pujar a l'escenari per cantar algunes de les seves cançons i va escoltar com els altres artistes la versionaven. D'aquesta festassa -tal com ho va definir ella mateixa- en va sortir un CD/DVD, *Visca l'amor* (Picap, 2006).

Els darrers anys de la seva vida, **Teresa Rebull** es va establir a Banyuls de la Marenda, a Catalunya Nord, localitat on va morir el 15 d'abril de 2015.